

Biblioteka Główna Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

Artykuł:

Obchód jubileuszowy sześćdziesięciolecia Poznańskich Kółek Rolniczych w Poznaniu

Źródło:

Rolnik Ekonomista Rok 1 1926 Tom 1, strona 331

Artykuł udostępniony cyfrowo w ramach zadań projektu pt.

„Digitalizacja i udostępnianie online »Bibliografii gospodarki Wielkopolski 1919-39«

H. Maciejewskiej” (SONB/SP/550684/2022)

polski. Dalszy rozwój i siła Towarzystwa zależeć będzie od czynnego poparcia go przez najszersze warstwy rolnictwa, które wzywamy do zapisywania się na członków Towarzystwa, oraz do życzliwej i czynnej współpracy. Zapisy na członków przyjmuje Sekretariat Generalny W. T. R., Poznań, Pocztowa 30 i Sekretarjaty Powiatowe.

Do Rady Głównej Towarzystwa zostali wybrani pp.: Mieczysław Chłapowski jako prezes, Seweryn Ozdowski jako wiceprezes, Antoni Bartosz jako wiceprezes, Zygmunt Pluciński, Józef Cioromski, Wacław Dykier, Wojciech Ozimina, Bogusław Łubieński, Witold Maringe, dr. Marjan Gładysz, Jan Czubak, Wiesław Tuchołka, Edward Potworowski, Stefan Ponikiewski, Jan Musiał. Kooptowani zostali pp.: Jan Żółtowski, Nikodem Schroeder.

OBCHÓD JUBILEUSZOWY SZESĆDZIESIĘCIOLECIA POZNANSKICH KÓŁEK ROLNICZYCH W POZNANIU.

Dnia 22 kwietnia b. r. odbył się uroczysty obchód sześćdziesięcioletniej działalności Poznańskich Kółek Rolniczych. Uroczystości rozpoczęły się nabożeństwem w kościele farnym, poczem delegacje Kółek Rolniczych ze sztandarami ruszyły pochodem przez miasto, udając się do wielkiej Auli Uniwersyteckiej.

Wśród podniosłego nastroju uczczono pamięć pierwszego Patrona Maksymiljana Jackowskiego — i ostatniego — K. Brownsforda oraz wysłano depezę do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z wyrazami czci i hołdu.

Nastąpił szereg przemówień, poczem przystąpiono do wyboru nowego Zarządu Głównego i Patrona, na którego powołano przez aklamację dr. Juliusza Trzcńskiego.

KRONIKA.

A. Finanse i kredyt.

Kronika finansowa za czas od 7-go do 22-go maja 1926. W okresie sprawozdawczym życie gospodarcze minęło pod znakiem najpierw kryzysu gabinetowego a następnie zamachu stanu dokonanego przez p. Piłsudskiego. Z chwilą powołania do życia gabinetu p. Witosa giełda zareagowała poprawą kursu złotego, który według oficjalnych notowań wynosił w dniu 11 maja 10,15 za dolara, a w dniu 12 maja 10,05 według oficjalnych notowań. Walki na ulicach Warszawy spowodowały zamknięcie giełdy, która wznowiła swoją działalność dopiero w dniu 17 maja notując kurs złotego w wysokości 10,40 za dolara i doprowadzając go stopniowo do 11,10 w końcu ostatniego tygodnia sprawozdawczego. Obroty dewizowe i walutowe w początku okresu sprawozdawczego były naogół dość duże dochodząc do 150—200 tys. dolarów dziennie, jednakowoż po przewrocie spadły wahać się dokoła 100 tys. dziennie. Popyt na papiery procentowe i dywidendowe przed zamachem, był naogół słaby, zwłaszcza na te ostatnie. Po przejściu giełdy do normalnej pracy po ostatnich ulicznych wypadkach w Warszawie obroty temi papierami jeszcze bardziej zmalały wskutek wstrząśnięliwości ze strony nabywców. Oczywiście odbiło się to na ich kursie, który niższkował. Pewna poprawa nastąpiła dopiero w ostatnich dwóch dniach sprawozdawczych, kiedy to ożywiły się nieco obroty akcjami i papierami dywidendowymi.

Jeżeli chodzi o scharakteryzowanie ogólnej sytuacji finansowej to na razie można stwierdzić tylko ogólne jej pogorszenie, któremu, rzecz naturalna, winne są ostatnie nieszczęsne wypadki polityczne. Obecnie trudno jeszcze zdać sobie sprawę z klęski gospodarczej, w jaką nas wtrącił zamach stanu. W każdym razie wiadomo jest, że nastąpiło wycofowywanie wkładów z banków i instytucyj oszczędnościowych, że kredyt doznał znowu utrudnień na skutek zwyżki prywatnej stopy dyskontowej, że trudności płatnicze uległy zwiększeniu.